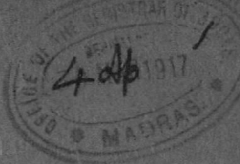

பிஸ்மில்லாஹி.

பதானந்த மாலிகை.

இஃத

பிதாயதுஸ், கிதாயா, வெணும்

நேர்வழியின் ஆரம்பம்

முதலிய நூற்களின்

ஆசிரியரும்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கலித்வானுமாகிய கீழக்கரை,
ஸ்ரீமாந்-ஹாபிலு, செ. மு. செய்யிது முகம்மது

ஆலிம்புலவர வர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சென்னை :

எஸ். மூர்த்தி அண்டு கம்பெனியில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

இரண்டாம் பதிப்பு.

ஹிஜ்ரி 1335-ரபீஉல் ஆகிர்-பிதை 30 குச் சரியான

கி. பி. 23-2-17 வெள்ளிக்கிழமை.

[இதின் விலை.]

காப்பிரைட்

[அனு 3.]

கணக்கிலானால் பிரத்தியேகமாகப்பேசி

மடித்துக்கொள்ளப்படும்.

ரூ: 40

100

125154

கீ ர் த் த னு ம ா லி கை.

கீர்த்தனைகளில் மிகவுஞ் சிறந்த இந்தப்புத்தகமானது சமீபகாலத்திலே 3-வது முறை பதிப்பிக்கப்பட்டு அதுவும் விற்பனையாகி அதி விரைவாய் முடிந்துவிடும் போலிருக்கிறது. இது கீழ்க்கரை, ஸ்ரீமாத், செ. மு. செய்யிது முகம்மது ஆலிம்புலவரவர்களால் பாடப்பட்டது. இதில், ரகுல் ஸல்லல்லாஹு அலைகி வஸல்ல மவர்கண்மீதும், சாபீக், இமாம் அவர்கள் குத்புல்அக்தாபு, முகியத்தீன் ஆண்டரவர்கள், சாகுல்கமீது, ஆண்டரவர்கள், சதக்கத்துல்லா அப்பாஅவர்கள் மீதிலும் இயற்றப்பட்ட கீர்த்தனைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இதிலுள்ள வொவ்வொரு கீர்த்தனையும், மகாவுன்னதமான இராகத்துடன் பக்திரசம் நிரம்பியதாகப் பாடப்பட்டது. மனவுருக்கத்துடன் பெரியோர்கள் சந்நிதியில் வேண்டிக்கொள்வதற்கும் ஆழ்ந்த கவலையை அகற்றி ஆனந்தக்கடலில் அமிழ்ந்துவதற்கு மிகவும் உற்றதுணை யாகவுள்ளது.

கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது விலை அனா -3.

ஊற்றுக்கணக்கில் வாங்கிக்கொள்வதானால் பிரத்தியேகமாய் விலை பேசிக்கொள்ளப்படும்.

முததஸுநல் ஈமான், வனவீஹதுல் இஸ்லாம்.

மிகவும் பிரயோஜனமுடைய இந்தச் சிறிய அறபு தமிழ் கிதாபானது; அதிராம் பட்டணம் கொ. செய்கு அப்துல் காதிமு ஆலிம் சாகிபு அவர்களாலியற்றப்பட்ட கிதாபுகளிலொன்று. இதில் இஸ்லாமார்க்கத்தினுடைய ஹுக்கும்களைச் "சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல்" என்னும் அழகு பற்றி, வாசிப்பவர்களுடைய மனதில் ஆழமாய்ப்பதியும்படி மிகவுந் தெளிவாய் விளக்கிக்காட்டப்பட்டிருப்பதோடு, இருதையம் பரிசுத்தமாவதற்குரிய அநேக நல்லுபதேசங்களாய் அடங்கியிருக்கின்றன. விலை அனா 2.

முனஜாதுல் அஸ்னா, மஅ்தர்ஜு-மதி, அஸ்மா இல்ஹு-ஸ்னா

இதில் அல்லாஹுக்குச் சரியான ஹதீதுகளின்படி நரிபடுத்தப்பட்ட அஸ்மா உல் ஹுஸ்னா வெணும் 99 திருநாமங்களையும் தப்சீர்களில் ஏழுதப்பட்ட முறைப்படி அறபு (ஸப்ஹ) களை முறையாகவைத்தும், அது அதற்குரிய தமிழ் தர்ஜுமாக்களை யவைகளுக்கு மத்தியிற் சேர்த்தும் பாடப்பட்ட முனஜாத்து 1-ம் அலிபு முதல், ஏ, வரையிலுமுள்ள 29 எழுத்துக்களையு முறையே துவக்கங்களில்வைத் தப்பாடப்பட்ட முனஜாத்து 1-ம் அடங்கியிருக்கின்றன. இதைபிருதைய விசுவாசத்துடனே ஓதுகிறவர்கள் அல்லாஹுக்கு ஆலாவிடத்தில் தங்களுடைய ஹாஜத்துக்களைப் பரிபூரணமாய் நிறைவேறப் பெற்றுக்கொள்வதோடு, அஸ்மாஉல் ஹுஸ்னாவுடைய தமிழ் அர்த்தங்களையும் விளங்கிக்கொள்வார்கள். இது கீழ்க்கரை செ. மு. செய்யிது முகம்மது ஆலிம்புலவர் அவர்களால் வியற்றப்பட்டது. அறபு தமிழ் எழுத்தா லச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. மிகவும் சகாயம் விலை அனா. ஒன்று தான் 0 1 0.

1

பிஸ்மில்லாஹி

பதானத்த மாலிகை.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூவா ருலகும் புனைக்தம்வல் லோனைப் புகழ்ந்துநின்று
மாவா ருயர்சல வாத்தால் முகம்மதை வாழ்த்தியபின்
நாவா ருசித பதானத்த மாலிகை நன்கியம்பப்
பாவா ரரும்பதந் தேராத நெஞ்சம் பதைக்கின்றதே.

அல்லாஹ்மான்னு தஆலாவின்மீது
துன்யா ஸாஃயென்ற இந்துஸ்தான்மெட்டு

1. பல்லவி.

இனியா கிலுமென் னிருண்மத மறுத்தே
யிலங்குங்கருணைமழை பெய்தருணதா

அஹுபல்லவி.

முனியாவமரோர் முழுமுதலெனுமோர்
முவுலகாள் பெரு மானேயென் கோனே

(இனி)

சரணங்கள்.

மாதவரீதியே

மகிழ்தருமதியே

வரமருள் தரவரும்

வான்பரகதியே

பதானந்த மாலிகை

பாதக முழுவதும் பரிவுடனகற்றும்
புரனெனையாட்கொளுந் தாமிருந்தோனே

பதமே சதமே நிதவந் தனமே
யதமே யணுகா வதிமா தவமே

(இனி)

அருமறைக் குருவே யருணிறை தருவே
அகுதியர்க்காதா வாகியதிருவே
சருவ தயாபர தனிமுதற் பொருளே
சாருமடியவர்பால் தரித்திடுமருளே

ததியே யிதிவே தயைசெய் திடவே
மதியே விதியே வதிமா தவமே

(இனி)

சிந்தையின் றெளிவே திகழ்தரு மொளியே
திருமறை யவர்புகழ் செய்திடுஞ் சுளியே
சிந்தையில்வினாவும் செய்யிது முகம்மதைத்
தினமுன தடைக்கலஞ் சேர்த்திடுங் கருவே

தினமே தனமே திகழ்சம் பனமே
இனமே முனமே வதிமா தவமே

(இனி)

2. பல்லவி.

யோகஞ் செய்திடவா
ஒரு தனி முதலே யஞ்சி நீ

(யோக)

அஃபல்லவி.

உலவி-புகழ்க்-குலவி-யுயர்
தலவி-மிகு-தலவியே

(யோக)

சுரணங்கள்.

மானே புவி மாயமே-மருவினாலத பாயமே-சுகி

வணங்கி-மன-திணங்கி-பவங்
குணங்கி-மிகு-சுணங்கியே

(யோ)

காணும்பொருள் யாவுமே-கணத்திலே யழிந்தேத்மே-
 கருதி-மனம்-பொருதி-நிதம் [கண்ணல்
 உறுதி-யிதே-யறுதியே (யோக)
 மாயாப்பிர பஞ்சமே-மருவிடாமலுன் நெஞ்சமே-பெரு
 மறந்து-துய-நிறந்து-வுள்ளந்
 திறந்து-மிகச்-சிறந்து நீ (யோக)
 சீராப்புகழ் மாமது-செய்யிதுமு கம்மது-வுயர்
 சேடி-புகழ்-பாடி-மனந்
 தேடி-விரைந்-தோடியே. (யோக)

ஆசைமன்னவா வென்றமெட்டி.

3. பல்லவி.

ஆசைநெஞ்சமே-பொல்வா-ஆசைநெஞ்சமே-பயந்
 தஞ்சிடுவாயென்றுந் துஞ்சிடுவோமென்றே (ஆசை)

அறுபல்லவி.

ஆசைபாசந்தன்னை நேசமதாகவே
 மோசமிகும்பிரை யாசையெடுத்தே (ராசை)

சரணங்கள்.

என்னசெய்குவாய்-பின்பு-என்னசெய்குவாய்-அன்று
 எவரி-டஞ்சென்று தவம்புரிகுவாய் (என்ன)
 மன்னுயிர்கொல்ல மறவிசெல்லவே
 உன்னுயிர்கனக் குதவியார்கொல்லு (ஆசை)
 வருந்தலாகுமோ-கெஞ்சி-வருந்தலாகுமோ-செத்தால்
 மருவு-மெய்யுயிர் வரவும்போகுமோ (வருந்)
 பொருந்துமுயிரெம் மருந்தினுவினு
 மிருந்திடாதெனத் தெரிந்துமேவிய (ஆசை)
 துன்பந்திருமோ - மனத் - துன்பந்திருமோ-உடந்
 கழன்று-குழியிலழுகமாறுமோ (துன்பம்)

என்புதோலுட

தென்புதானெனத்

லிறந்துபோவது

தெளிந்துமீறிய (ஆசை)

காதல்பூணுவாய் - இங்கே - காதல்பூணுவாய் - படுங்

கஷ்ட-மெல்லாம்பர

னிஷ்டமதேயென்று (காத)

வாதுவல்வினை

யேதுமுன்னக

மீதுநீவியெப்

போது மேவிய (ஆசை)

நபிவல்லல்லாகு அலைகிவவல்லம் அவர்கண்மீது

S. கட்டளைக்கலித்துறை.

சங்கதி மேவு மதின வளர்தரு வேத்துவே

தங்க மருவிய வுத்தம ரேசக லாகமமே

பொங்கிய நற்கதிர் பொற்றாள் கமலமுற் றீர்க்கிகள்

வங்கிச நாயக மேகபீ பானமு ஹம்மதுமே.

4. S. பதம் பல்லவி.

தருணத்திலென் முன் வந்து காப்பேனெனும்வலக்கை

தருவதுகடனாமே-யெனும்வலக்கை

தருவது திடனாமே

அஃபல்லவி.

ஒருமுத்திலுதித்திர்க வுலகமற்று மெவையும்

உலகமற் றுமெவையும்

ஒக்கவொளியாய்நின்ற-மக்கமருமுதரே

(கரு)

சுரணங்கள்.

வாயு நாவும்வரண்டு மனமெல்லாமெலிந்திட

மனுமுறையுள்ளோர் கண்ணீர்மழையெனச்சொரிந்திட

S இவ்வடையானமிட்ட செய்யுட்களெல்லாம் இந்நூலாசிரியரின் முன்
 னோராகிய மகாலித்வான் கருத்தசுதங்கு தம்பிப் புலவரவர்களா வியற்றப்
 பட்டன.

சேயுந்துணைவர்களுஞ் செல்வமும்பிரிந்திட

செய்தபழிபாதகச் செயல்பலதெரிந்திட

சிலிரக்கவுடனரம்பு-வலிக்கமனதுவெகு

கலக்கமுற விறைவன்-மலக்குலமவுத்துவருந்

(தரு)

விழியிரண்டுஞ்சிவந்து வெகு கோபமாயதித்து

மேனானகன்றவுயிர் மறுத்துடலில்விடித்து

மொழியுமொழிக்குமறு மொழிகொடென்றேதடித்து

முனிந்து சுக்குமாரென்னு மூரித்தண்டமெடுத்தது

முப்புவி யுங்குலுங்க-செப்பிய முன்கூர்நகீர்

வெப்பமுடன்வெகுண்ட-டிப்பவடர்ந்துவருந்

(தரு)

மிகுதிநாளில்மஹ்ஷர் வெளியிற்பொழுது தாக்கி

வேகாமன்முன் செய்பரவ வினைத்தொடரெல்லாம்நீக்கி

நியதிதராசினன்மைத் தட்டினிரம்பத்தாக்கி

ரட்சித்தல் ஹந்துக்கொடி நீழல்கனிவலுமாக்கி

நீலக்கரியரோமக்-காலுக்குநேர்மைபான

வேலில்சூர்மைமுஸ் தகீம்-பாலத்திடைநடக்குந்

(தரு)

மருமலர்ச்சோலை சூழு மதின நகரின்வாழ்வே

மாதவரபதுல்வாகண் மகவென்றுதித்தகோவே

தருமசற்குணமேரே சகலோர்க்குந்கற்பகாவே

சதுமறையோர்புகழும் செய்யிக்குமதுவே

தன்னந்தனியேனின்னு-அன்னம்பாறுகின்ற

சின்னஞ்சிறியேன்சதக்-கென்னுமபயலுக்கிந்த

(தரு)

மன்றல் மேவுபரன் குன்றில் என்றமெட்டி.

5. கண்ணிகள்.

மன்றல் மேவுமெழிற் குன்றிவாழுமுடன்

மாளுமே-செத்து-விழுமே

மனந்-தாழுமே-

கெட்ட-

மணத்தை விசுமுன்றன் பிணத்தைப்பார்க்கவந்து

சூழுமே-துயர்-நீளுமே

(மன்)

துடிய டங்கியரை நொடியிலேயுடல்
 மடியுமே-கால-முடியுமே
 விழுந்-துடியுமே- கண்ணில்
 தோற்ற மாமெவையு மாற்றமாகவந்து
 விடியுமே-நெஞ்சு-முடையுமே (மன்)

மாய் மானவியிர் காய நீங்குமந்தக்
 காலமே-அலங்-கோலமே
 என்ன-சிலமே- நரி
 வழுத்து நாய்களுண்ணப் புழுத்துநாறு மிந்தத்
 தூலமே-ஐக-ஜாலமே- (மன்)

வழியி லாதசிறு குளியிலுன்றனுடல்
 வதைக்கவே-நெஞ்சம்-பதைக்கவே
 மண்ணில்-புதைக்கவே- கரும்
 மங்குல் போன்முளங்கு முன்கருன்வனகி
 ருதைக்கவே-அங்கஞ்-சிதைக்கவே (மன்)

ஆல காலநிகர் காலமாமருஷர்
 நாளையே-கொதி-மூளையே
 நர-நூளையே- யிட்டு
 அந்த ரத்திலலை யுந்தரத்தை நினை
 யேழையே-இந்த-வேளையே (மன்)

அழுது நாவலர்ந்து முழுதுஞ் செய்பவத்தை
 அங்கமே-சொல்லித்-தங்குமே
 பகி-ரங்கமே- இங்கே
 அழுது வேளையைந்துந் தொழுது வந்தோர்ஜெய
 சிங்கமே-பகந்-தங்கமே (மன்)

பால மீதுலலங் கோலமாய் விழுந்து
 படுப்பையே-கண்ணீர்-வடிப்பையே
 துடி-துடிப்பையே- யெரி
 பாழுமா நாகில் விழவேகரத்தைக்
 கடிப்பையே-தலையி-லடிப்பையே (மன்)

புன்மை யாகுமுன்றன் தின்மையாவு நிறை
தூக்கமே-புன்-தாக்கமே

என்ன-தாக்கமே- கனல்

புந்தி மேவியேசி-வந்த கண்ணிரண்டும்
வீக்கமே-மன-மேக்கமே

(மன்)

மதியி லாதுபெருஞ் சகையினுண்மை கொண்டு
திரிகிரூய்-பவம்-புரிகிரூய்

நெஞ்ச-மெரிகிரூய்- புவி

மாய்கை யாகுநிழற் சாய்கை தந்துமெனத்
தெரிகிரூய்-மனம்-விரிகிரூய்

(மன்)

துமிர பாணுவெனு மமரர்கோனபிகள்

நாதரை-மகு-மூதரை

சது-வேதரை- புகழ்

செய்யி துமுகம்ம துய்யுமாறருள்ச
மேதரை-திருத்-தூதரை

(மன்)

தஞ்ச மென்றுபய கஞ்சப் பாததுதி

காணுவாய்-தொண்டு-பூணுவாய்

மனந்-தோணுவாய்- பலர்

சாபமே வவரும் பாவமீது மனந்

கோணுவாய்-மிக-நாணுவாய்.

(மன்)

மங்கையர் நாயகமானே என்றமெட்டு.

6. பல்லவி.

தந்தையர் நாயக நாதா-வென்றன்

சஞ்சலந் தீர்க்கலா காதா

அனுபல்லவி.

சந்ததம்பரவுஞ் சுந்தரபியே

சல்லாப-வுல்லாச-வல்லான் ரகுலெனுந்

(தந்)

சரணங்கள்

முன்மறைபுகழ்மகுழகா-வுயர்
 மூவுலகவந்தொழும்பாதா
 முகிலிடுங்கவிகைமு கம்மதுரபியே
 மூவாத-நாவாருந்-தேவே-றகுலெனுந் (தந்)

பணிபணிந்துரைதரும்போதா-மிகும்
 பரகதிதருநவநீதா
 பங்கயமலரும்பதிதிருமதின
 பாதார-வாதார-மேதாரு-வேதகே. (தந்)

பிறர்மனைவினையுமென்னாவி-யதின்
 பேதமைதவிர்த்திடுமேவி
 பிரசமதிகலும்பேரருண்முகிலே
 பெய்யாது-நையாது-செய்யித்-முகம்மதென். (தந்)

இராகம்-சல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

7. பல்லவி.

தாமதிக்காமல் கூறடி-தயை-சேரடி (தாம)

அஃபல்லவி—சரணங்கள்.

சோமசுந்தரநிகர் நேமசுந்தரமிகுந்
 னுபிக்கலாபமயில் னுபிக்கலாவிர்த
 துஞ்சிடுமவிழிபாவாய்-சுகிர்த
 ரஞ்சிதமொழி பூவாய்-நபிரு
 கஞ்சமெல்லடிமேவாய்-அதுதின்
 மிஞ்சிடுதயர்நீவாய்-மிகு
 சோபன மாவன மேசிய மானுதந்
 தோமற மரமன மேவகு னாகா சாகரர்
 துன்பந் துயர்பவ தோசமகன்றிடத்
 கம்பந் தம்பந் தரவவர் புறமெனச்

சாட்டி	சலீலமலர்
சூட்டி	ததியீதெனக்
காட்டி	தவிரகித்
மோட்டி	தகுஞ்சீமாட்டிச்

சுரும்பு ருசிதர விரும்பி யிசைபயில்
 திருந்து புஜபலர் பொருந்து நவரிதி
 தெண்டந் தெண்டந் தெண்டந் திருப்பத
 தொண்டன் தொண்டன் தொண்டன் றுகளற
 துஷ்டர்க ளிஷ்டம தேபர நிஷ்டையி
 னஷ்டம தாமுமுங் கஷ்டம தாமெனத்
 துறவித் துறையிற் றுதையச் சுகிர்தச் சுகமுற

தோதறு மாதவ ருந்துந் துந்தெனுந்
 துதெனு மாமரு முதவர் சீர்தர

துஞ்சாத நஞ்சார கஞ்சோர வுஞ்சோக
 தென்சார வுஞ்சீர கஞ்சோதியைக்காண
 சேயனென நாடுபுகல் செய்யிதுமு கம்மதுவின்
 செந்தமிழ்க் கிரங்கியுன்றன் சிந்தைமகிழ்ந்து புகழ்ந்து. (தா)

திருப்புகழ் வர்ணமெட்டு.

8. சந்தக்குழிப்பு.

தனதன தந்தத் தனதானு தன
 தனதன தந்தத் தனதானு தன
 தனதன தந்தத் தனதானு தன தனதானு.

திமிர்மத மிஞ்சித் திரியாதே, யிறை
 திருவொளி நெஞ்சிற் றெரியாதே, பவஞ்
 சிதைவென வஞ்சிப் புரியாதே, வயி—றெரியாதே.
 சினமிக மிஞ்சித் துடியாதே, துய
 சிதமிகு மின்சொற் றடியாதே, யனு
 தினமிகு வஞ்சப் படியாதே, தின—மிடையாதே.
 அமிழ்தென நஞ்சைக் குடியாதே, வளர்
 அனுபவ முஞ்சற் றிடையாதே, யிறை
 அருமறை யின்சொற் கிடையாதே, மன—முடையாதே.

அறிவும யங்கிக் குளையாதே, பெரும்
அறநெறி மங்கிப் பிழையாதே, பிறர்
அகமதில் தங்கிக் களையாதே, பொருள்—விளையாதே.

சிமிழ் நிகர் மங்கைக் கயலாலே, படுந்
திமிருமு னங்கப் புயலாலே, கெடுந்
திமிரம மிழந்தத் துயிலாலே, களிப்—படையாதே.

சிறுவர்தஞ் சங்கத் தயலாதே, கதிர்
சிகரமி லங்கத் துயிலாதே, மிகு
சிறுமைவி ளங்கப் பயிலாதே, வுரை—யகலாதே.

கமலம லர்ந்தத் திருவாவி, விரை
கமழ்தரு கந்தத் தருமேவி, மது
கரவின முந்தத் தினமேவி, புயர்—மதினாவாழ்.

ககனமு யர்ந்தத் திருமேவி, பத்
கமலமி ரண்டைத் தொழுகுவி, பவ
கலகமொ துங்கத் தினநீவி, தரு—மிறகுலே.

9. பல்லவி.

மானேமன் னபிமுன்னில் வாராயா? சகி-மானே
வந்துமகிழ் கொண்டுபுகழ் கூறாயா?

அறுபல்லவி.

ஆழித் துரும்பெனவே அங்குமிங்குமோடுகிறாய்
அந்தரம்பு ரந்தநாத ரகுமதரைத் தேடிநிதம் (மா)

சரணங்கள்.

வாணண்முழுதும் வினாய்ப்-போனேமே-நந்தம்-வாணண்
வம்புசெய்தோ ரின்பமுறக் காணேமே
வாதைக்குடம்பெடுத்தோர் வாழ்வதரிதாருமன்றோ?
வந்தனஞ் செய்யாதர் மன்னரகுமதைத்தேடி (மா)

காணும்பொருண்முழுதும் வினாமே-கண்ணால்-காணு
கந்தநபிதந்திருத்தாள் பூனாமே
கந்தரங்கவிந்தமேதை சுந்தரமுகம்மதுவாம்
காதமணமோதுந்தாய காதியகு மதைத்தேடி (மா)

திராதபாவ வினே திர்ப்பாரே-தினந்-திராத
சின்தை மகிழ்-தந்துகதி-சேர்ப்பாரே
திதாம் படுகுளியிற் சிக்கிமன நோகாமல்
செய்யமலர் தந்துவாழ்த்த செய்ப்பிதகுமதைத்தேடி (மா)

10. பல்லவி.

அகிலமிசையருள் கண்கடை
யணைவினாலே வந்தேன்
அகிதமென்ற எனகத்தினுற ஆவிரொந்து வெந்தேன்.

அறுபல்லவி.

ஆநிபாலா அன்பாருமன் னாலா-புகழ்
தாமசெங்கோலா வருள் தருவீர்மன்மேலா (அகில)

சரணங்கள்.

வளருமதி வகுத்த வெங்கள் மாமதினக்கோனே?
வாடி நான் கேடி-வந்தேனுமை நாடி புகழ்
பாடவே கோடி நித்தம் பதிவாய்க்கொண்டாடி (அகில)

வனசரன்கை மான்பினையாய் வந்தமகு மூதா?
மாசிலா வேதா மங்காதமெய்த் தூலா, வுயர்
வாசசயேதா மிக்க வருக மலர்ப்பாதா (அகில)

அடியவர்க் கருளும் செய்யி தகுமதுற்ற சூலே
ஆதிபாலேறி யன்பாயுறை கூறி, துய்ய
வாசிமீதேறி இங்கே வந்தவுபகாரி (அகில)

11. பல்லவி.

சுந்தரவடிவான சுகமருண் மகுழுதர்
 சோபன-ரிடஞ்சேர்வாயே, மாமோகமானேன்
 சோபன-ரிடஞ் சேர்வாயே, மாமோகமானேன்

அறுபல்லவி.

சுந்தரமேறி கலந்துறைகூறி
 வந்தமன்னரைத்தேடி மாமோகமானேன்
 வந்தமன்னரைத்தேடி மாமோகமானேன் (சுந்)

சரணங்கள்

பாதகரெவரும் பற்றிக்கொள்ளாத
 பதமலர் தனைநாடி மாமோகமானேன்
 பதமலர் தனைநாடி மாமோகமானேன் (சுந்)
 வானகமதியை வகுத்தற்பதியை
 நானகத்துறவாடி மாமோகமானேன்
 நானகத்துறவாடி மாமோகமானேன் (சுந்)
 செய்யிது முகம்மது செந்தமிழ்ப் பதஞ்சூடும்
 மெய்யருள் தனைநாடி மாமோகமானேன்
 மெய்யருள் தனைநாடி மாமோகமானேன். (சுந்)

12. ருத.

கூட்டுமறை நேசர், நேர்காட்டு மின்பராசர்-வரங்
 கேட்டநேருல்லாசர், கிலேசந்தீர் சந்தோசர் உயர்

குணமானவாசர் குபிர்

குலமுற்றிலும் நிலையற்றிட

தலைப்பட்ட தாசர்

கொண்டேன் கொண்டேன் உம்பாத

குணமருளென் மீதே கோ

மான் ருளுந்தாதே குணங் கொண்ட மகுழுதே-பவ

மனதிற்கொள்ளாதே பத

மலர்ப்பஞ்சனை " தனைக்கெஞ்சியே இனித்தஞ்சமானேன்
 மகிழ்வுடன்புகழ் மிகவே யும்பதம் வழுத்தவு மானேன் (கூட்)

13. பல்லவி.

ஆவலாகி நோந்தே-னனைத் தருள் தாரும்
பாவியென்று மெனை நீர்பார்த்தருளும்

அநுபல்லவி.

காவல் செய்ய லாகாதோ ஜகநாதா

(ஆவ)

சரணம்

அமரவர் பரவிடாத அருஷிடத் தமருங்கோனே
அதுதின மனது வாடி யவதியும் படுகின்றேனே
கமரவர் குலங்கள் மாளக்-கரமண விடுஞ் சீமானே
கதிதரு மதினமான னுந் நகராள் பூமானே.

ஆவிசுழன்றோடு தையா

தேவையணுகாத துய்யா

மேவியெனைச் சேருமையா

வேண்டுமருண்மேவுந் கையா

அந்தரர் பணிந்து புகழ் செந்திரு மருவும் பாதா
ஆதி மறையோது மகு மூதுநபி யான நீதா

ஆகா வடிமை யோக மனதுற

(ஆவ)

ஓச்சலியா நேமிச்சேத்து என்ற தெலுங்கு மெட்டு.

14. பல்லவி.

ஆசையினு-லாவிசோர்ந்து மோசமானேனே

அநுபல்லவி.

நாசத்தொழில் நண்ணிவிசி நலியலானேனே

(ஆசை)

சரணங்கள்.

வண்ணக்காடி தன்னை நேசி

வலியச் சிக்கினேன்

நன்மைமகு-மூலத்தேடி

நலியலானேனே

(ஆசை)

கானவன்கை மானை மீட்டுங்

கருணை வாரியே

நாணுமகு மூலத்தேடி

நலியலானேனே

(ஆசை)

பூதலத்திற் பாதந்தோயாய் புதுமை வேதரே.
 நாதர்மகு மூதைத்தேடி நலியலானேனே (ஆசை)
 பந்தப்பாச மெந்தப்போதுஞ் சொந்தமானேனே
 நந்தாமகு-மூதைத்தேடி நலியலானேனே (ஆசை)

15. பல்லவி.

சரணம்-சரணம் ஜகநாதா
 சதுமறை தரவரும்-நவநீதா

அனுபல்லவி.

தருணந்-ததிவர-மருள்வேதா-ஜகமுழுவதும் புகழ் மகுமுதா (சர)

சரணங்கள்

மஞ்சஞ்சணிகுழல் ரஞ்சிதமே
 மாமயிலாமின-தருஞ்சிதமே
 தஞ்சந்தரவர-வும்பதமே
 தாசர்களாகமகிழ்தருநிதமே (சரணம்)

அந்தரமொளிதரும்-வளர்மதியே
 அமரவர் பரவிடு-மதிபதியே
 கந்தரங்குடையிடம் கனதுதியே
 காதிமுலன்பியா வெணுரிதியே (சரணம்)

கந்தந்திகளொளி கமழ்தூலா
 கதியுதவிடவரு மிகமேலா
 சந்தந்திகழ்தரு மகிதூலா
 சருவதயாபர-னிதருலா (சரணம்)

வையகம் புகழ்தர வரும் பாதா
 வசைபுகல் பவர்க்குமன்னருள் போதா
 செய்யிது முகமதை தினமேதா
 கிலு நலவினை யருளிதைத் தூதா. (சரணம்)

16. கண்ணிகள்.

ஆதாரம் அணிதிகழ் பாதாரம்
 அருளுஞ்சு காதாரம்
 அகமகிழ்ந்திட மிகுபுகழ்நபி (ஆதா)

தாகாவே தவமிகுயோகாவே
 தரைபுகழ் வாகாவே
 தரணியாவுமுஞ் சரணம் போற்றிய (ஆதா)

ஐயாவே அருமறை துய்யாவே
 அகும்மென் மெய்யாவே
 அதிதவமிகுந் துதிவளர்நபி (ஆதா)

நாதாவே நறைகமழ் பாதாவே
 நமருயிர்த் தாதாவே
 நகுகதிர்தரு மிகுசிதநபி (ஆதா)

மாதாவே மகிழ்மகு மூதாவே
 மறைசது வேதாவே
 மருவுநற்கொடை தரவுநநபி (ஆதா)

மாலானேன் வஞ்சகன் கைக்-கோலானேன்
 வள்ளலுமக் காளானேன்
 வருந்த மென்னகந் திருந்த வந்தெனக் (காதா)

பொய்யாது புகருரை செய்யாது
 புகழ்மன நையாது
 புகலுஞ் செய்யிது முகம்மதுக்கரு (ளாதா)

இமாமுனா முகம்மதுப்பனு இத்ரீஸுஷ் ஷாபீகி
 ரஹ்மதுல்லாகி அலைகியவர்கண் மீது
 மசுகஜவதனுனே என்ற மெட்டு.

17. பல்லவி.

பரகதிசுத னாமே யும்பாடி கதிதர
 சாபிகிமாமே,

அனுபல்லவி.

பதி கிம்ய்யாசனா

பவனிமோசனா

பாசுரேவிசு

வாச பூசித

(பர)

சரணங்கள்.

நாதனருள்ச

மேதரே யுமை

நம்பினேன்மிக வெம்பினேன் தம்பமாய்

(பர)

காருலாமிசு

ரூரரேவேணைக்

காவு-மேபவ

நீவுமே யுந்தன்

(பர)

பார்புக ழிது

நீசு செய்தவப்

பாலரே வனு

கூல சீலரே

(பர)

செய்யிதுமு

கம்மது புகழ்

செந்தமிழ்க் கருள்

தந்திடும் வந்திடும்

(பர)

குத்புல் அக்தாபு ஸய்யிதுனா முஹ்யித்தீன் அப்துல்
ஜைலானீ றலியல்லாது அன்ஹு அவர்கண்மீது

காதிரில்

18. பல்லவி.

சரணமே கிரணபதம், சரணமே கிரணபதம்

தரவருள் செய் விரோலியே

அனுபல்லவி.

தருணபே தத்தவீர்தா

தாமுஹ்யித்

தினொலியே

(சர)

சரணங்கள்.

நீங்கு மிங்கச்

சடமெடுத்தேன்

நெஞ்சலித்தேன் சஞ்சலித்தேன்

தாங்குமொலி மார்புயர்பா

தாமுஹ்யித்

தினொலியே

(சர)

திங்கினரைப்

போயடுத்தேன்

செய்யுமவ

மேதொடுத்தேன்

தேங்கமமும் பூம்பொழில்ஜை

லான் முஹ்யித் தினொலியே

(சர)

கைதவத்தைப் போக்கடித்தேன்

காதலித்தேன் பேதலித்தேன்

செய்யிது முகம்மதுவின்

சீர்முஹ்யித் தீனெவியே

(சர)

தாசாதியே ஸ்ரீராமா என்றமெட்டு

பல்லவி.

முகித வானே ஸ்ரீமானே? முஹ்யித்தினே?

(முகி)

அஹ்பல்லவி, சரணங்கள்.

வாசியதனைப்போக்கி வருந்துமெனைக் கண்ணேக்கி

மோசமகற்றும் பூமானே

முஹ்யித்தினே

(முகி)

ஆரமிழ் தினை யூட்டி

யலகை யதனையோட்டி

அகிதமகற்றுங் கோமானே

முஹ்யித்தினே

(முகி)

சோரருமைத்தொடர்ந்தே

சூழவுண்மைபகர்ந்தே

கோரமகற்றுஞ்சீமானே

முஹ்யித்தினே

(முகி)

ஆமும் வங்கத்தைமீட்டி

அடரும்புகழை நாட்டி

வாழ்பாகு தாதெஜமானே

முஹ்யித்தினே

(முகி)

சீராரும் புகழோது

செய்யிது முகம்மது

சிந்தையிலங்கும்பாமானே

முஹ்யித்தினே

(முகி)

செய்யிதுமுகம்மது புகாரிதங்கள் அவர்கண்மீது

(வருவாய் சண்டுகளே என்றமெட்டு)

பல்லவி.

வருவீர்சற்குருவே? வரமருவும்புகாரி-வரு

அஹ்பல்லவி சரணங்கள்.

தருவாய்ச்சிறந்தபுகழ்

தங்குமெந்திருநாதரே

மருவாய்வந்துதித்தோரே

வளமருளும்போதரே (வரு)

அலையாடங்கவுரை

யருளுரென்றிருவாசரே

மலையாதருளு மதி

வதனவிசுவாசரே(வரு)

பார்மீதிவெனதரும்

பவத்திற்கோரனவுமுண்டோ

ஊர்வாயைமுடிதற்கே

புலேமூடி தானுண்டோ(வரு)

ஆழிவாய்த்துரும்புபே

லலையவிட்டிரேயையரே

ஊழிகாலமுழுதும்

ஒங்கும்புகழ்புகாரி (வரு)

மெய்யாயுமதடியோர்

விசனமடையவசமோ

செய்யிதுமுகம்மதை

ஜயமருளும்புகாரி (வரு)

காயற்பட்டணம் ஹாஜால் ஹரமைன் உமறு ஒலியுல்லா

அவர்கண் மீது.

பல்லவி.

மனமோகம் பொலலாது

அபி

மானம் வைத்தாலுடன் வரும் பெருந் தீது

அநிபல்லவி சரணங்கள்.

தந்திரமிகும் காரூன் சாபத்திற்பட்டான்

தாரணியுள்ளமிழ்ந்தித் தானுயிர் விட்டான்

மந்தர நிகராது மனையிழந்திட்டான்

மலையிலொழித்து முயிர்மடியவே கெட்டான்

(மன)

வாதுசெய் பீர் அவுன் மாலர சிழந்தான்

வாருதி புகுந்தபின் வாலறி வுணர்ந்தான்

தீது செய் கம்மீது செருப்படியுவந்தான்

தினந்தினஞ் சிரசினி லடிபட விறந்தான்

(மன)

பொருது தழிதுதன் புஜவலி யிழந்தான்

பூமி யசைய வுடல் பொடிபட மடிந்தான்

பெருமை அபூஜகில் பெரும்பழிவினேந்தான்

பேருலகி விதுநாள் பெரும் வசைசுகமந்தான்

(மன)

பாதகமிகுத்தபே ராசையை நீக்கு

பரகதி பெறரிதம் பகரு நல்வாக்கு

காதக மெனவருங் கவலையைப்போக்கு

காஹிறுமரோலி நந் கருணையை நோக்கு

(மன)

கீழ்க்கரை கல்வத்து செய்யிது அப்துல் காதிறு வோலியுல்லா

அவர்கண் மீது

(மங்கள ரூப நற்றங்கமிகு மென்றமெட்டு)

கண்ணிகள்.

மங்கள மேவுநந் துங்க மிசுங்கம

லங்களகமகிழ் பொங்கவரும்பிர

சங்கமெனும் போதா - புகழ்ஜய

சங்கமெனும் தாதா

கங்குலற-வெங்குமொளிர்திங்களெனும்-கல்வத்து நாயகமே (மங்க)

ஆதரவாகவும் பாதக தீபணிந்

தேது பொருபுக தோதுபவர்க்கொரு

சரணங்கள்.

பாசம கற்றும் வங்கமோ? பசுந்தங்கமோ?

பாசம கற்றும் வங்கமோ?

மாசணுகாதமறை

தேசமுழுதுமுரை

மாண்பிலங்கும்

மாண்பிலங்கும்

மன் - மன் - மன் - மன் - மன் - மன் - மன்னவர்க்காயார்க்கு

முன் - முன் - முன் - முன் - முன் - முன் - முன்பின்னிலாத

மின் - மின் - மின் - மின் - மின் - மின் - மின்னார்களின்ப

மாகையகல்தவ

யோகமிருமதி

பூகிகொழும்பாலும்

சாகிபெனுமுயர்

(எந்)

போற்றும் பனுவல்

கொஞ்சமோ? - புகழ்துஞ்சமோ?

போற்றும் பனுவல்

கொஞ்சமோ?

பூதலமெல் லாம்புரந்து

போதனைபுரிந்துவந்தோர்

காதலுறுங்

காதலுறுங்

கண் - கண் - கண் - கண் - கண் - கண் - கண்டோர்கள் துதி

பண் - பண் - பண் - பண் - பண் - பண் - பண்ணார்களகம்

புண் - புண் - புண் - புண் - புண் - புண் - புண்ணுவதுமெய்

போலியறிவினர்

பாலிலலைவகை

சாலவகல்கொழும்

பாலிமெனுமுயர்

(எந்)

தம்பமென்றோரின் தந்தையோ? என்னவிந்தையோ?

தம்பமென்றோரின் தந்தையோ?

வெம்பும் புவிமுழுதும் வித்தியாசாலே வைத்தோர்

மின்னிலங்கும்

மின்னிலங்கும்

விண் - விண் - விண் - விண் - விண் - விண் - விண்ணவர்களோதும்

பண் - பண் - பண் - பண் - பண் - பண் - பண்ணுநாதர்

எண் - எண் - எண் - எண் - எண் - எண் - எண்ணிலடங்கா

மேதகையாகிய சாதக மாம்பா

சாதுகொழும்பாலும் சாகிபெனுமுயர்

(எந்)

தேடக்கிடையாத செல்வமே - என்னு - சொல்வமே

தேடக்கிடையாத செல்வமே

சீரார் கவிதைபுகல் செய்யிது முகம்மது

சிந்தை தங்கச்

சிந்தை தங்கச்

செய் - செய் - செய் - செய் - செய் - செய் - செய்யுமுதவி

மெய்-மெய்-மெய்-மெய்-மெய்-மெய்-மெய்யவதனுஷம்

பொய்-பொய்-பொய்-பொய்-பொய்-பொய்-பொய்யே துமிலாச்

சேகரமாகவே

ஆகமமேவிய

யோகிகொழும்பாலிம் சாகிபெனுமுயர்

(எந்)

மங்கையே பாரென்ன வினோதம் என்றமெட்டு.

கண்ணிகள்.

மங்கையேகே னென்னு வினோதம் - கண்மணியிந்த

மாதவர்வினேத்த அற்புதம்

மாசிலாதொளிநுஞ்செய்ய வானவர்புகழ்ந்துய்ய

வாகுமிசும் கொழும்பாலிம் சாகிபுதம் மகிமையை (மங்)

கங்குலகன் றோடுதுபாராய்—தீன்பயிரெங்கும்

கம்பிரமாய்த் தோணுதுகோய்.

கத்தனருளே நிறைந்தோர் - சுத்தவறிவாய்ச் சிறந்தோர்

காதியெனும் கொழும்பாலிம் - சாகிபுசெய் மகிமையால் (கங்)

ஆதிமறையோதத் தொடுத்தார் - உடல்பொருளோ

டாவியுமதற்கே விடுத்தார்

பூதலத்தில் யாருமொரு

போதுமேபுரிந்திடாத

சாதகவினைகளெல்லா

மேதகையுடனெசெய்ய (ஆதி)

தேசமுழுதென்று மலேந்தார் - தீனவருக்காய்

சென்னையிலோர் சங்கம்புனைந்தார்

பூசார்புகழ்ப்பெற்று ஈசனருணைசுமுற்று

சாகுவதமாகபிர சங்கமேபொழிந்துநின்று (தேச)

கந்தரம் பொழிந்ததை நேராய்—கருதுமறை

மந்திரம்பகர்ந்தனர் சீராய்

அந்தரார்புகழும்பிர பந்தமேபுனைந்ததுரை

விந்தைமிகுமதியருள் வேதமேபெரிதுஞ்சொல்லி (கந்)

வையகம்புகழ்ந்ததங்கமே—மருவுபுகழ்

செய்யிதுழுகம்மதங்கமே

பொய்யுறுமுலககன்று மெய்யறமதனைக்கொண்ட

செய்யிதுழுகம்மதெனும் துய்யவரென்பணிந்து (வைய)

பல்லவி.

ஐயாவென்னசொன்னாலும் பையலேழை நானுந்த

மபயமபயமென்ப-தறிவேன்-அறிவேன்-அறிவேன்

அநுபல்லவி, சரணங்கள்.

தியாருநவிறந்து தீன்பயிர் தனைத்தந்து
சேயாயெனையுவந்த-ஜெயமே-ஜெயமே-ஜெயமே (ஐயா)
சீலமிருங்கெர்ழம்பு ஆலிமுங்களைநம்பும்
பாலனெனக்கருளும் பதியே-பதியே-பதியே (ஐயா)
ஆலிமெனும் பெயரா லலைவாரெத்தனைகோடி
சாலவுமைப்போலெவர் தாமோ-தாமோ-தாமோ (ஐயா)
ஆவிபுடல்பொருளு மேவுமறைக்கருளு
மூவியல்புடையநன் முறையே-முறையே-முறையே (ஐயா)
சீராரும்புகழோது செய்யிதுமுகம்மது
நேராதவினையகல் நெறியே-நெறியே-நெறியே (ஐயா)

அல்லாகுத ஆலாவிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளும்
ஸ்தோத்திரக் கண்ணிகள்.

திருமாமறைகளோதும் ஜகநாதனை சரணம்
சிறியோர் தமைரட்சிக்கும் ஜெயசீலனை சரணம் (திரு)
அல்லும்பகலுமறை சொல்லவுதவி செய்வாய்
ஆதிமுகலாய்வந்த அற்புதனை சரணம் (திரு)
படிக்கும்படிநடக்கும் படிநிதமருள் தந்து
படியாதனபலவும் பயிற்றிவைப்பாய் சரணம் (திரு)
அன்னைபிதாமுதலோ ருளும்வழியிற் செல்ல
முன்னேமுதலாய்நின்ற முச்சகனை சரணம் (திரு)
காலமுழுவதும்பொய் கனவிலேனுஞ் சொல்லாது
சாலவருள்புரியும் தம்பரனை சரணம் (திரு)
நல்லாருநவைக்கொண்டு பொல்லாருநவைத்தள்ள
வல்லானிதமுதவும் வளர்சோதியே சரணம் (திரு)
வினாய் பொழுது போக்கி வினையாடித்திரியாது
வாணண்முழுதுமருள் மகராஜனை சரணம் (திரு)
ஓதிய மறையேது மொருபோது மறவாது
மாதவர் மனதுதும் வளர்சோதியே சரணம் (திரு)
ஷரணைய கற்றிடாது சந்தோஷமாய் நடந்து
தரும் நபிதமது தயவருள்வாய் சரணம் (திரு)
அன்னை பிதாவுறவோ ரனைவருமீடேற
ஆதரவாகவருள் அருள்வாரியே சரணம் (திரு)

பல்லவி.

ஐக, நாதனே? நம்பு நானெழி யேனருள்வாய் (ஐக)

அங்ஙல்லவி.

என்றும், நடமாடிய கொடுமாவினைத் தொடுவோரடிப் பிடமாகிய

நானெழி யேனருள்வாய் (ஐகநா)

சரணங்கள்.

மீளும்வழி தெரி யாது விதங்கொண்டு

மேதினியாவும் விளைந்து மதங்கொண்டு

ஆளுமடிமையுன் னுதரவேகண்டு

மிஞ்சி-அடருங்கொடு விடமாகிய கடன்வியே திடமாகவிந்

நானெழியே னருள்வாய் (ஐகநா)

சீலமிகும்பெரியோர்கள் துதித்திடும்

தேவரமரவர் யாவரும் போற்றிடும்

காலமனைத்தனு கூலம்விளைத்திடும்

துய்ய-கருணாகர விருவாரிதி தருமாமறைக் குருவேநம்பு

நானெழி யேனருள்வாய் (ஐக, நா)

சேயுந்துணைவருஞ் செல்வமஸ்வாலெதுஞ்

சிந்தனை செய்யாத செய்யித் முகம்மது

தோயுந்தயர்ப்படிந் தோய்ந்துமனமது

ரித்தஞ்-சுகமாகவே ஐகமாதெனும் பகைதீர்பெரு முகிலேநம்பு

நானெழி யேனருள்வாய் (ஐக, நா)

கீழ்க்கரை கல்வத்து செய்யிது அப்துல் காதிற் வொலியுல்லா

அவர்கண்மீது சரமகவி.

வேண்பா.

முன் ஹிஜ்ரி ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பாளை

ரொன்று சவ்வால் மாதமிரு பத்திரண்டாம்-துன்னுபுகன்

காதிருவார் கீழவனை கல்வத்து செய்யிதப்துல்

காதிருலி வின்னடைந்தார் காண்,

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருபரவு மொருவானத் தேவர்மனுயாவருமெய் சிதைவா

ரென்ற, ஒருபரமன்நனக்கிலகு புகழ்நான்கு முயர்சலவாத்

தொளிர்சலாமும், இருவுலகப் பயன்யாவு மினிதளிக்கு

நபிராத ரினத்தார்க் கெல்வாம், அருள் பெருகப் பகரு

முயர் கல்வத்து நாதரொலி யகன்றீர்மன்னோ

பன்னாரு மருந்தவமே புரிந் துவந்தபான்மையினுல்பார்,த்
தூண்டன்னால், மன்னாது வலகமெல்லா மகிழ்ந்துமல ரடிப
ரவு மகிமையாலும், மன்னாக வுயர்புகழை நிலைநிறுவு மிக
ச் சிறந்த மகருமேரும்போல், தன்னாகப் பிறர் நினைப்பா
ரொருவருண்டோ? கல்வத்தார் தகைசான் நீரே 2.

உலகமெலா மொருகுடையி லொருங்காள முயன்றாலு
மொருகாலத்திற்,கலகமற வாண்டிடலாந் கனகபணி பூண்
டிடலாந் கணக்கில்லாத, வலகுபுக முடம்பெடுத்த வுமைக்
காணப்பெறுமொருநாளுண்டோவந்தோ? குலவுபுகழ் கல்
வத்து செய்யிதப்துல் காதி நெனுங் குணசிம்மேறே 3.

வஞ்சமன மொருபோது மருவாது பொருள் தெளிவால்
மாய்கையாவர், துஞ்சவரு முமதரிய துணைப்பதத்தைத்
தொழுவுவாரின் றுகளைநீக்கி, மிஞ்சுபுகழ்பரவவரு டருமு
கிலே? விமலமெலாம் வினைந்து மேவுஞ்,செஞ்சுடரேசெய்
பிதப்துல் காதிநெனுந் தனித்தெழுந்த ஜெயசிம்மேறே 4.

கையாருந்தேவமுதம் வாய்புகுதா தகன்றகை,கருத்துட்
பூண்டும்,பொய்யானவறிவுடையோம் புகலரியவுமதுவளர்
புதுமையெல்லாம், மெய்யாக வறிந்துமுமை மேவாது
மறந்திருந்த விர்தையாலே, கொய்யோவென்றலறுகிறோ
ம் கல்வத்து நாதாருட் கூரு விரே 5.

ஐயறிவு மைம்புலனு மகலவொரு புறநிறுவி யறிவெட்
டாத, மெய்யுணர்வின் மேதகையான் விமலமிகு மாச்சிர
மம் வினைந்து மேவித், தையலொடு தமருறவோர் தமது
டைமை முழுதகற்றித் தனிமைபூண்டிர், பொய்யாத புக
முடைய கல்வத்து நாதரெனும் புதுமை யீரே 6.

மாதவத்தைப் பூண்டிடலா மகிமையுற வாழ்ந்திடலாம் வ
னிதையான, மாதர்களைப் பெற்றிடலாம் மருவுஜெய முற்
றிடலா மனதை மேவும், பாதகத்தைப் பறக்கடிக்கும் ப
ருதுமக ருமதுமொழி பக்கக்கேட்கும், சாதகத்தைப் பெ
றுவதெனினோ செய்யிதப்துல்காதிநெனுந்தகை சான்நீரே 7.

கண்ணிகைந்த கற்பகமே? ககனுலவுமற்புதமே? கருதாரு
க்கும், தண்ணிறைந்த கருணைமழை யுதவவருந் தயைநிதி
யே தணிவிவாத, வண்ணிறைந்த திருவுளத்தை யுணரா
து பிதநிதிமனக்கொருபோதேனும், வின்னிறைந்த மு
மு மதிநிலை விளங்குகிக் கல்வத்தாம் விமலக்கோவே 8.

முற்றிற்று.

பிதாய துல்கிதாயா, வெனும் நேர்வழியின் ஆரம்பம்.

இது, சற்றேறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த கண்ணாசி இமாம், அவர்களால் அறப்பிப்பாஷையிலியற்றப்பட்ட.

‘பிதாய துல்கிதாயாவின் மொழி பெயர்ப்பு’

இந்தக்கிதாபு 3 பாகங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது வழிப் பாடுகளைப் பற்றியது. அதில் அல்லாஹ் ஆலா அளவிற்கே விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் தமது விலையெறப்பட்ட வாழ் நாள்களில் ஒரு நிவிஷமேனும் விருதாவிற்கு பழுதுபடா திருப்பதற்காக இரவுபகல் 24-மணி நேரங்களையும் சுவித்து இன்னின்ன நேரங்களில் இன்னின்ன நற்காரியங்களை நடத்திவருகவேண்டுமென்றதும், தொழுதை, கோன்பு முதலிய வழிப்பாடுகளுக்குரிய விஷயங்களும், அவைகளுக்குத் துணைக்காரணமான வேண்டிவிஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. 2-வது பாகம் பாவவிவரத்தினைப் பற்றியது. அதில் கண்காது, நாவு முதலிய வொவ்வொரு வறுப்பும் இன்னின்ன வுபயோகத்திற்காகப் படைக்கப்பட்ட தென்பதும், அவைகளை வுபயோகிக்க வேண்டிய வொழுத்துகளும், அவைகளைப் பேணவேண்டிய விதங்களும், வஞ்சகம், பொருமை, தற்பெருமை, பிறர் துஷணை முதலிய வனேக விஷயங்களின் விவரங்களும், அவற்றை நிவர்த்தி செய்யத்தக்க பரிநீரங்களும், சுத்தப்படுத்திற் குத்தகுத்த விதமான வனேக வுபதேச இரத்தினங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. 3-வது பாகம் சினேக வொழுத்துகளைப் பற்றியது. இதில் அடிக்கடி சம்பவிக்கும் அனேக விஷயங்களும் பிறருடைய சகவாசத்தின் பலனாக விளங்கு விரிவதால், இன்னின்ன தன்மையுடைய வரைத்தான் சினேகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், இன்னின்ன குணமுடையவரை சினேகஞ்செய்வதால் தீமையே விளைபுமென்றும், சினேகனிடத்திற் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களும், நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளும், அல்லாஹ் ஆலாவிடத்தில் அடிமை மட்டும்தான் கொள்ள வேண்டிய முறைகளும், தெளிவாய் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கிதாபு முழுவதிலும் ‘காயம் அநித்தியம்’ என்பதைப் பற்றிய கண்டிப்பான வுபதேசங்களே மலிந்து விளங்குகின்றன. முதலாவதுக்குத் தகுந்தாற்போலுள்ள மொழிபெயர்ப்பானது மிகவுந் தெளிவான செந்தமிழ் நடையில் பத்திரசம்பயப்பதாக வமைந்திருக்கிறது. இடைக்கிடையே வரும் அறபி துஆக்களுக்குச்சரியான அர்த்தங்களும், விளக்கக்குறிப்புக்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

சுத்தத்தமிழ் கிளேஸ் கடிதம் புல்கலிகோ. 1-0-0

அறபுதமிழ் கிளேஸ் கடிதம் புல்கலிகோ. 1-10-0

ஹை ஹை தோல்பைண்டு 2-0-0

அறபுதமிழ் ரப்புக் கடிதம் புல்கலிகோ 1-6-0

குறிப்பு:— அறபுதமிழில் மௌலிதூல் ஹகாயிது முதலிய மௌலிதூல் பைந்துக்களும், கொழும்பு ஜூலிம் சாக்பு அவர்களுடைய மீதியாய் தர்ஜுமாவுடனும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

செ. மு. ஆலிம்புலவர் 205, அங்கப்பன் தெரு, சென்னை.

26 விதீரியயா தர்ஜுமாவும், பத்ஹுல்மஜீதும்

ஒரே கிதாபாக வெளிவந்து விட்டது விலை 6—0—0 இந்த மகிமை வாய்ந்த விதீரியயாவானது, உலகமேற்கும் பிரபல்முன்னது. நமது நாயக முகம்மது ஸில்லல்லாது, அலைகிவ்ஸில்ல மவர்கண்மீது அறப்பிப்பானஷயில் ஸ்தோத்திரமாக வியற்றப்பட்டது. மிகவுமுன்னதமானது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும், வியாபாரத்தலங்களிலும் வெள்ளி, திக்கட்டிழைகளில் ஒதுவரப்படுகிறது. இது தர்ஜுமாத் ஷெய்யப்பட்டுத் தனிகிதாபாக அச்சிடப்பட்டு முன்பு ரூ. 5. கிரையம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. சமான், இஸ்லா முதலிய எல்லாவினஷயங்களுமடங்கிய பத்ஹுல்மஜீது கிதாபும், முன்பு ரூ. 5. கிரையம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இவ்விரண்டும் செலவாகிவிட்டமையாலும், இவ்விரண்டும் முஸ்லிம்கிய ஒவ்வொரு வருக்கும் இசுபாசாதனமாவியிருப்பதாலும் ஒரே கிதாபாக உயர்ந்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுக் கிரையம் ரூ. 10ல் மிகவும் குறைவாக ரூ. 6 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சொந்த வபயோசத்திற்குக்கட்டுவதுபோல் நேரத்தியானதோல் பைண்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அஹ்ஸனுல் முனாஜாத,

இது, அலிபுறதல், ஏ. வரையிலுமுள்ள 29-எழுத்துக்களையும் ஆரம்பமாக வைத்து அல்லாதுததுலா விடத்தில் வேண்டி நிற்றல் பொருளில் பாடப்பட்டது. இதில் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் கையிதுலுஇமாம்ஹுஸைன்ஹுஸைன் றலி யல்லாது அன்துமா அவர்களுடைய பெயரைவைத்தும், அவ்விருவரைக்கொண்டு அல்லாதுததுலாவிடத்தில் சிபாரிகதேடியும், ஒவ்வொரு பாட்டினுடைய முடிபிலும் ஸுஹுழ்ஹுசுமீன் என்ற முடித்துமிருக்கிறது. இமாம்ஹுஸைன் ஹுஸைன் யல்லாது அன்துமா அவர்கள் பேரிலியற்றப்பட்டனவகளில் இது ஒரு தூதனமாகவும் உயர்ந்தபொருள்கள் ஒருக்கேயம்மயப்பட்டதாகவும் உள்ளது. அறபுத் தமிழில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. விலை அனா 1.

அறிவிப்பு.

மேற்குறித்தனவையும், மற்றும், அறபுதமிழ் கிதாபுகள், தமிழ்ப்புத்தகங்கள், ருர் ஆன்ஷரீபுகளும் கீழ்க்காட்டப்படும் விலாசத்தாரிடம் ரொக்கமாகவும், வி. பி. முலயாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வி. பி. செலவு பிரத்தியேகம். மேல்விலாசம் இக்கிலிஃ அல்லது தமிழில் பிழையற எழுதவேண்டும்.

சே. மு. ஜுலிப்புலவர் அங்கப்ப நாயக்கன் தேரு, சேன்னை.

குறிப்பு.—பதானத்தமாலிகை, கீர்த்தனமாலிகை முதலியனவகள் ரூ. மு. முகம்மது ஹுஸைன், ருருனாக்கல், சிலோன், இந்த விலாசத்தாரிடமும் கிடைக்கும்.